

Beszámoló

Először is köszönetemet szeretném kifejezni, mivel az ösztöndíj nagyon nagy segítséget nyújtott a művészeti alkotótevékenységem fejlődésében. Gyakorlatilag az ösztöndíj sok kreatív időt biztosított számomra, és így alkalmam volt az elindított projektet megtervezni és kivitelezni.

A projekttel párhuzamosan egy stabil munkahelyem is került, így két fronton is szükség volt teljesítenem. Ebben az évben azonban tudtam egy részmunkaidő állásban dolgozni időt takarítva meg a projektem kialakításában, a kapott ösztöndíj lefedett egy nagy részt abból az időintervallumból, amit többnyire arra az érdeklődési területre fordítottam, amely a szakmának a része.

A maradt szabadidőt be tudtam fektetni a design és művészeti munkában. Más szavakkal, a kapott pénz segített szabad időt létrehozni, amelyikben lehetőségem volt hogy a hangsúlyt a kreativitás fejlesztésére tegyem, az időt amit a munkára szántam a projektem kiteljesedését hozta létre. Ez a munka elégtétellel töltött el, aminek az eredményét is éreztem.

Hogy jobban megértsük hogyan használtam ezt az időt, először szükséges tisztázni a művészi tevékenység körét: a design, különösen az ipari termékek formatervezését. Ez a munka, a design vagy a formatervezés, két fő szakaszból áll: tervezés és kivitelezés. Az alkotási folyamat különbözik más művészeti kifejezési formáktól, például a forma tervezésben, a munka megkezdése előtt, jelentve a darabok leszállását vágását, faragását, hegesztését, egy fontos rész a munkaidőből ki van osztva az elképzelésnek és tervezésnek. Annak illusztrálására, hogy mi a különbség a design között meg a szabadabb művészeti formák között nagyon jól illusztrálja, például a szobrászat vagy festészet esetében alkalmazott módszer. Ha elképzelünk egy szobrászt, miután elkészített egy két vázlatot, nem mindig használja fel a munkája során, talán nem is mindig szükséges. Megtörténhet, hogy nekikezd vágni, faragni és hegeszteni ameddig a munkája megszületik. Másrészt viszont azt a munkát, amelyet egy designer elvégez, elsősorban tervezést jelent, utána meg az következik hogy a formatervezésnek a munkafolyamata a számítógép segítségével folytatódik. Pontosabban a számítógépben vannak az elvégzendő munkának az eszközei, vagyis az egész tervezőfolyamat szerszámai. Ebben a környezetben digitálisan meg vannak tervezve a termékek, a legapróbb részletekig, azelőtt hogy lehessen kivitelezni igazából. Itt a termékek meg vannak tervezve és

újratervezve tucatszor, azelőtt, hogy megfogható tárgy legyen. A kivitelezés fázisa az utolsó része a munkának.

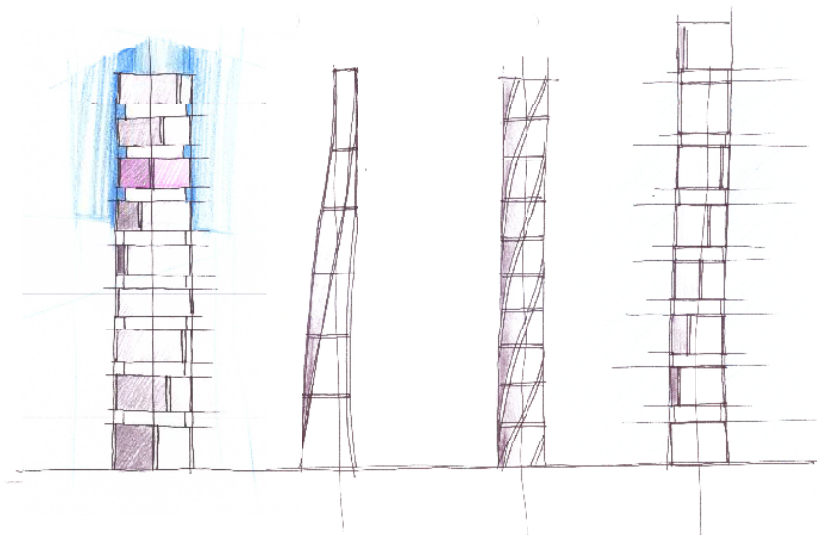
Az ösztöndíj segítette a befektetéseknél, amelyek szükségesek voltak a projekt tervezésének és kivitelezésének a költségeire. Térjünk vissza a szobrász munkájának összehasonlításához. Ha egy szobrásznak szüksége lenne hegesztőgépre, flexre vagy fűrőgépre, hogy el tudja végezni a dolgát, akkor egy designernek szüksége lenne egy nagyon jó számítógépre és speciális digitális tervezés programokra, hogy tudja végezni a dolgát. Ezért, egy nagy rész a befektetéseimből a digitális felszerelés irányában történt, az ösztöndíj itt is nagy segítséget jelentett.

A munkafolyamat részletei:

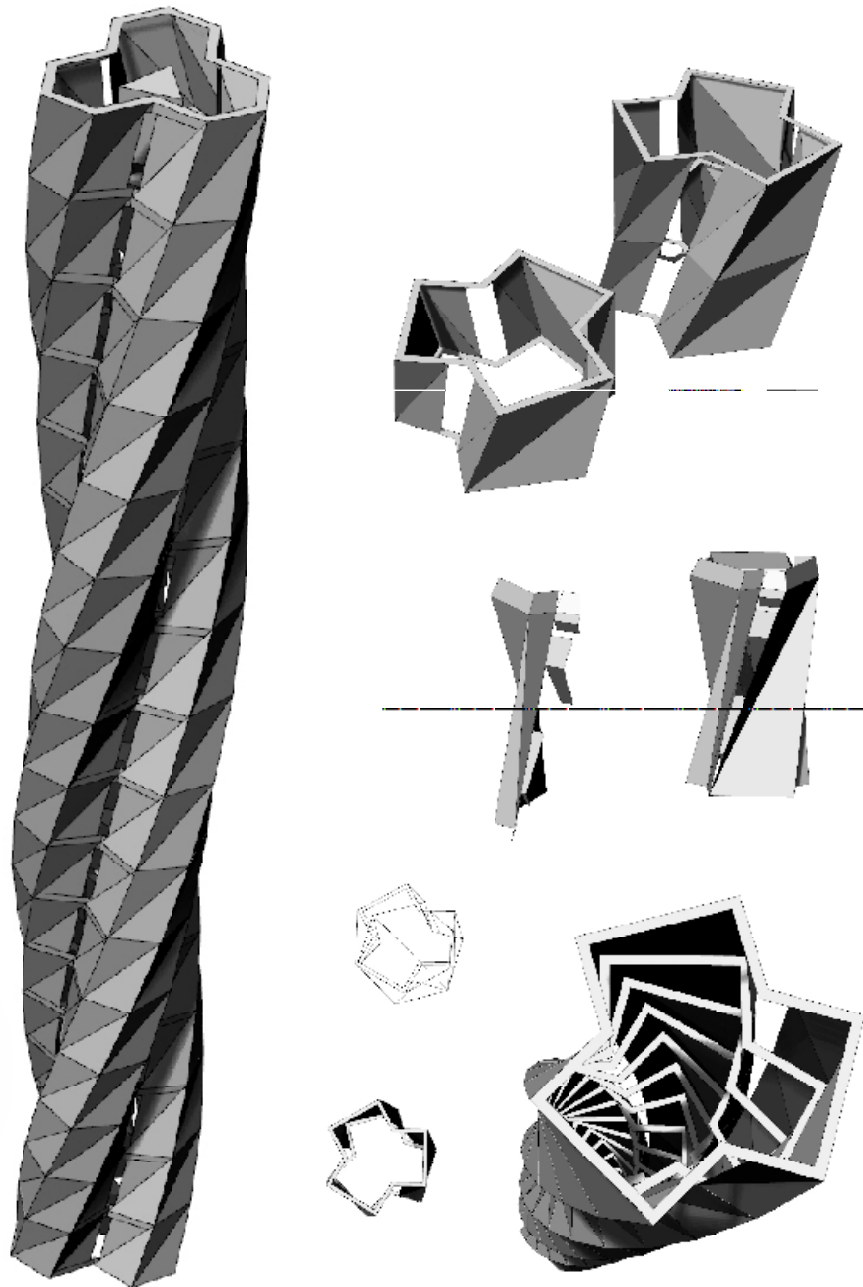
Egy nagyrészt az időből a tervezéssel töltöttem. Először csináltam egy kutatási dokumentációt lámpatestekről, hogy lássam más tervezőknek az elképzelését a lámpatesteket illetően, terveket és megvalósított tárgyakat.

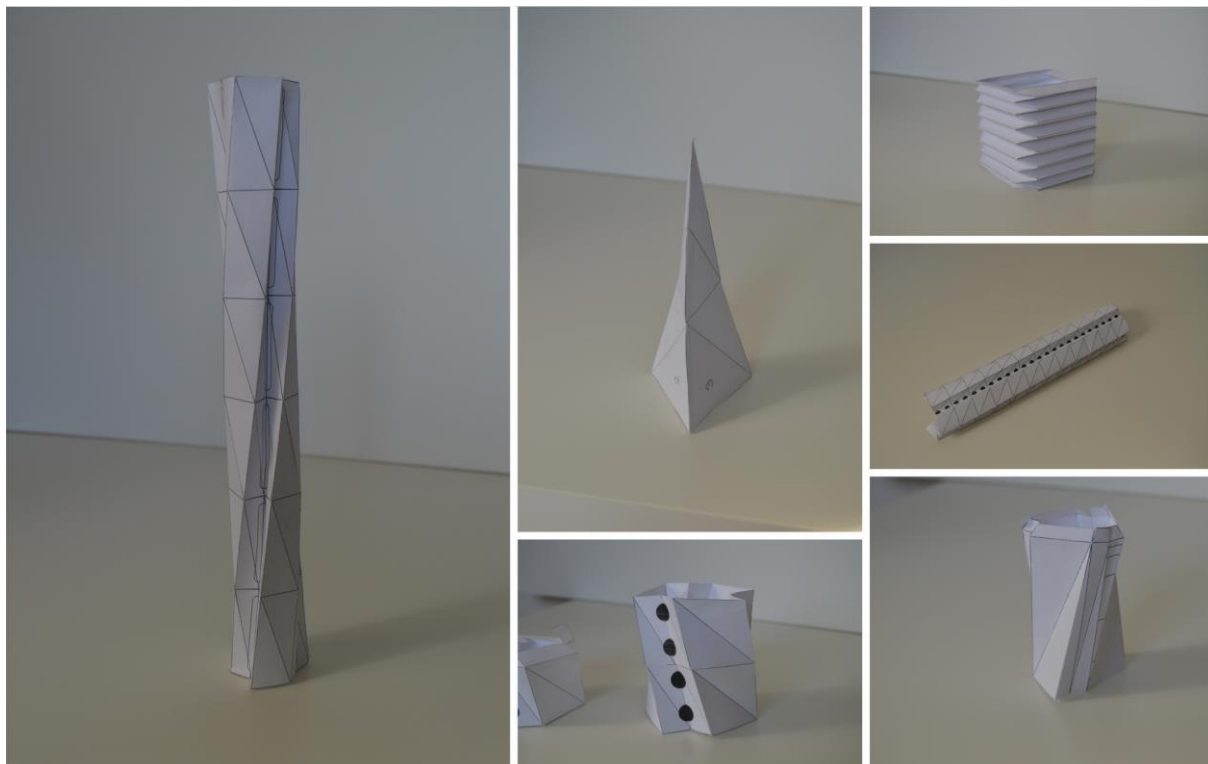
Csak ez után kezdtem neki a tanulmányhoz vázlatokat készíteni, hogy rájőjjenek arra az irányra, amelyik a munkám folytatását elősegíti. Megállapítottam, hogy szeretnék tervezni torony alakú vagy torony formájú világítótesteket, amelyek több modulból állnak.

Mi után a vázlatok és a rajzok egyértelmű és konstans irányt mutattak, elkezdtem a számítógéppel való tervezést. Ennek az volt az eredménye, hogy elkészítettem néhány 3D modellt

Miután elvégeztem a 3D modelleket, csináltam egy széria papír makettet, hogy jobban megértssem hogyan lehetne kivitelezni a végterméket.

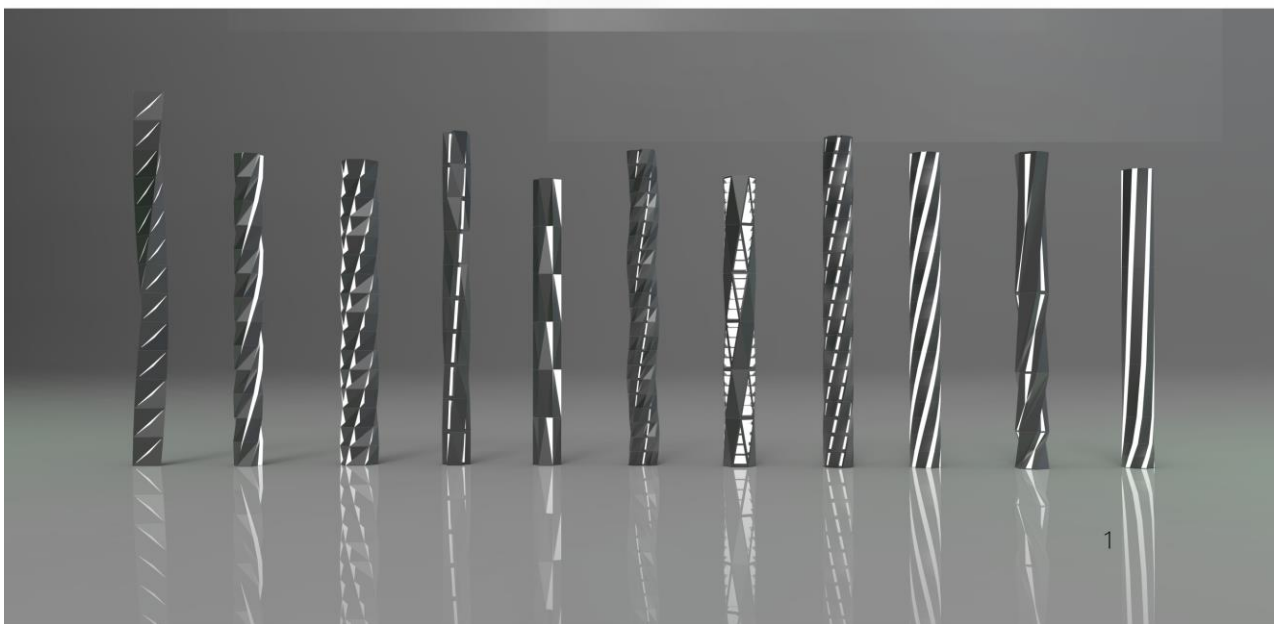
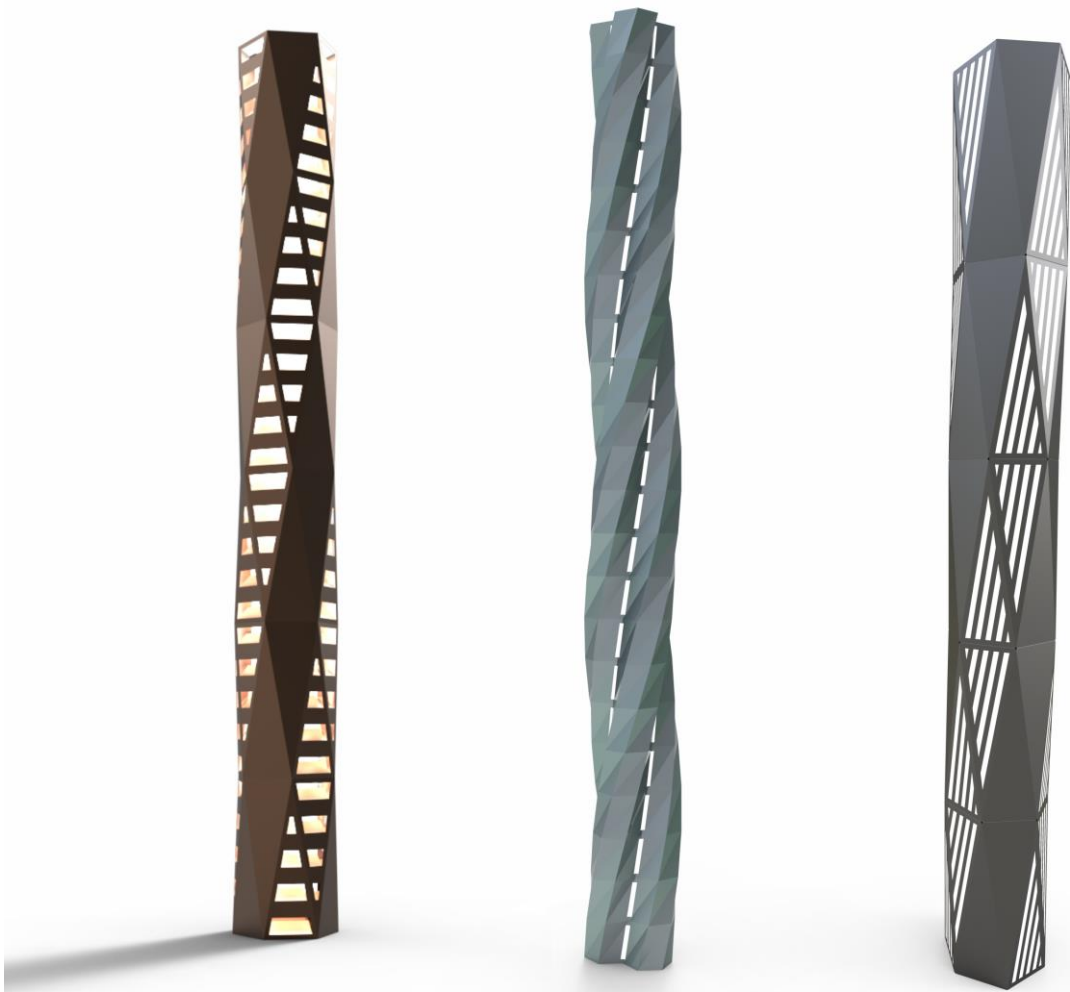

A következő lépés az volt, hogy kiviteleztem fémtáblából, 1:1 léptékben, egy lámpatest modul prototípust, ahol egy pár kísérlet volt csinálva. Itt tudtam igazán megérteni a tenyleges kivitelezés következményeit.

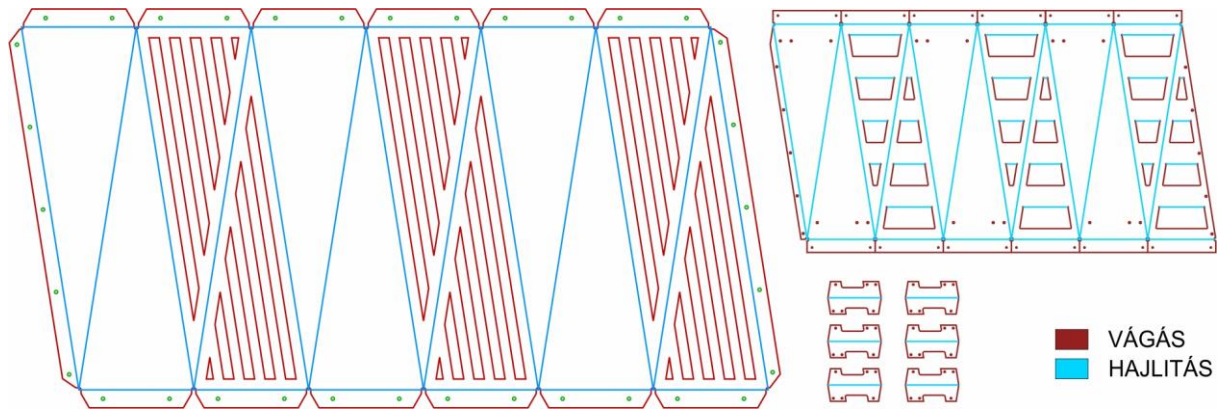

Mi után a maketteknek és a prototípusoknak az eredményeit analizáltam, visszatértem a digitális környezetben ahol próbáltam javításokat pótolni a tervben, úgy hogy a végtermékét lehessen kivitelezni helyi cégeknél. E mellett csináltam néhány digitális képet, hogy lássam miként fog kinézni a végtermék.

Ez a része a projektnek ahol a lámpatestek a moduljának a kitekerését át kell gondolni milliméterre mert ez után a termék ki lesz vágva alucobond lemezből.

A következő feladat az volt, hogy találjak egy céget, amely legyen képes a követelményeknek megfelelő munkát elvégezni. A költségek nagy részét a prototípus kivitelezése kimerítette. A cégnek amellyel dolgoztam a neve „DARA Solutions”. Az anyag amiből a prototípusok össze vannak állítva Alubondnak hívják és abban különbözik más lemezeketől, hogy három rétegből van összetéve: alumínium, polietilén és még egyszer alumínium.

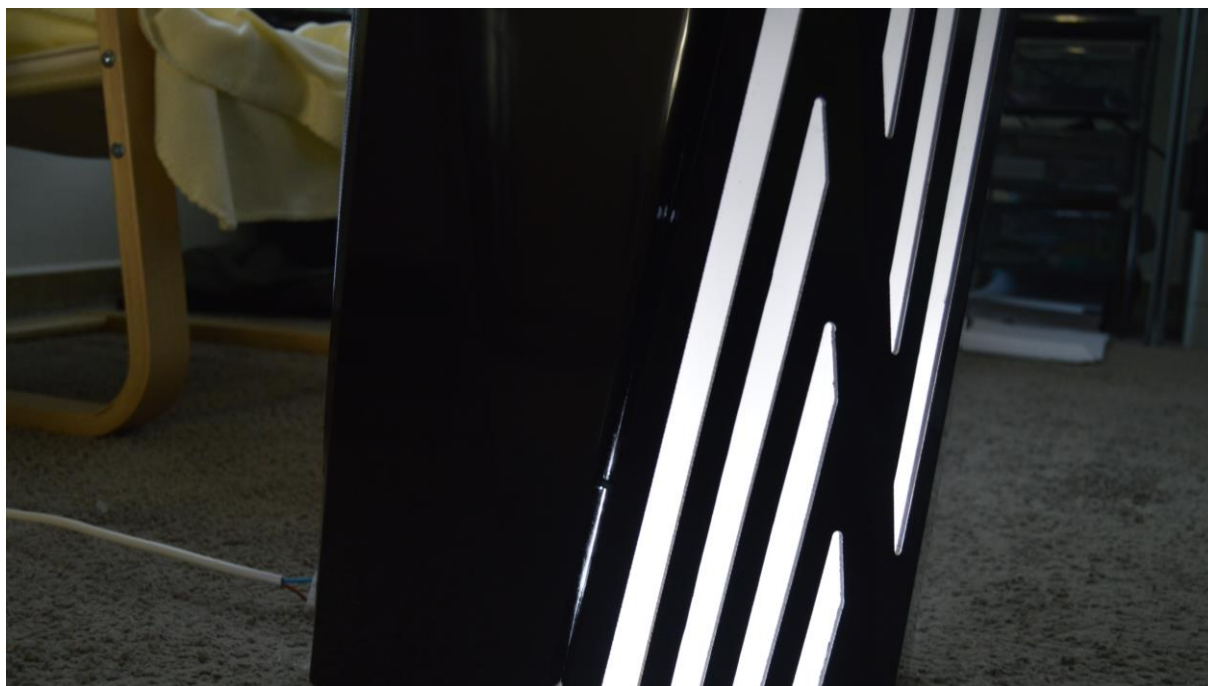
Miután az anyag vágása kész volt, a termékeket kellett tisztítani, csiszolni és hajlítani majd összeszerelni.

Ahhoz hogy a célokat el tudjam érni, vagyis létrehozni egy olyan lámpatestet, amely tudjon világítani, reflektorokat, kábeleket is be kellett szerezni, és minden más kelléket, ami a lámpafunkciónak szükséges, ebben az esetben is az ösztöndíj nagy segítségemre volt.

Fénytanulmányokat készítettem a végtermékről.

A végterméknek nagy része kivitelezésre került.

KÖSZÖNET !

a Communitas Alapítványnak